

BAREVNÉ, MATERIÁLOVÉ A TVAROVÉ LADĚNÍ INTERIÉRU

Při přípravě a tvorbě interiéru si každý z nás dopředu klade otázku – jak má daný prostor působit a k čemu sloužit. My se dnes v rámci našeho seriálu zaměříme na celkové sladění interiéru, a to jak po stránce barevnosti, tak i použitých materiálů a tvarů v daném prostoru.

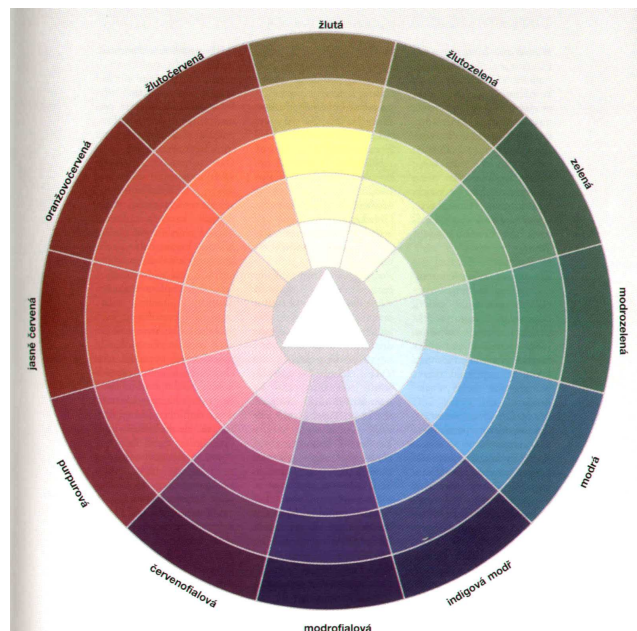
Každý architekt nebo bytový designér se řídí vlastním barevným viděním. Při tvorbě návrhu je důležité charakterizovat barevný profil zákazníka/investora a následně do návrhu dokonale skloubit odborné návrhy s představou klienta. Z pohledu bytové designérky se vždy snažím vytvořit a doporučit svému zákazníkovi ideální výslednou barevnost.

1. Základní zákonitosti barevného ladění

Výběr a použití jednotlivých barev v interiéru ovlivňuje více faktorů, které ovšem mezi sebou navzájem komunikují.

Pro výběr barevné palety existují různé principy. Jako příklad je možné uvést Teorii barev ročního období.

TIP: Nejzákladnější typizace barevnosti vychází z barevného 12-ti dílného spektrálního kruhu. Na něm rozeznáváme tóny základní a doplňkové, a tóny od nich odvozené.

Jako v mnoha odvětvích lidské činnosti, i zde se prolíná vliv psychologie. Z tohoto pocitového hlediska dělíme barvy do více skupin:

- **barvy aktivní**, více povzbuzující
příklad: červená, žlutá barva
- **barvy pasivní**, uklidňující
příklad: zelená, modrá barva

- **barvy teplé**, které interiér pocitově oteplují a předměty zdánlivě přibližují
příklad: červená , oranžová barva,
- **barvy studené**, které na interiér působí chladivě, neosobně a předměty zdánlivě opticky vzdalují
příklad: modrá, zelená
- **barvy neutrální**, které tzv. nevyvolávají žádné přesnější pocity a je velice vhodné je kombinovat s ostatními barvami
příklad: černá, bílá a nebo šedá.

TIP: Bílá a šedá působí dojmem pořádku a čistoty. Černá barva prostor opticky zužuje.

Jakých pravidel bychom měli využít například při tvorbě, dnes velice žádaných, jednoduchých a vzdušných prostor v souvislosti s použitými barvami?

Určitě je dobré použít v interiéru dvě základní barvy a maximálně jednu barvu doplňkovou. Například:

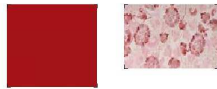
Základní: teplý odstín dřeva např. buk a šedivá

Doplňková: odstín červené.....

ZÁKLADNÍ

DOPLŇKOVÁ

Základní : zemité odstín dřeva např. Wenge a světle hnědá

Doplňková: odstín zelené

ZÁKLADNÍ

DOPLŇKOVÁ

Při barevném ladění se bere v patrnost i konkrétní určení využití daného prostoru v interiéru. Typickým příkladem je obytný prostor, kde rodina aktivně působí, a proto je vhodné zde navrhnout barvy teplé a akční. Naopak v ložnicové části člověk touží po odpočinku a klidu, a proto jsou zde vhodné barvy studené a neutrální.

Závěrem této části je nutné zdůraznit, že v barevném ladění je nekonečné množství možností a velice důležité je sladit barevnou pocitovou paletu všech uživatelů interiéru tak, aby se v něm opravdu každý obyvatel cítil co nejlépe.

2. Materiály a textura

Při volbě barevnosti interiéru je nutné vždy zohlednit jaký materiál pro prezentaci dané barvy zvolíme.

TIP: Tak jak s citem volíme barevnost daného prostoru, stejně tak s citem musíme zvolené barvy vhodně doplnit odpovídající texturou a materiálem. Jinak bude působit červená na drsné a matné omítce, jinak na textilií a zcela jinak v provedení na skle.

Zajímavé a velmi působící je použití netradičních materiálů, jako jsou například stavební obkladové cembritové a cetrisové desky, rezné zdivo, kovové nosné konstrukce přiznané v interiéru, plech a tahokov či sklo a skleněné výplně.

- Lesklé a hladké plochy působí křehce, zářivě, luxusně a vždy opticky interiéry zvětšují. Tímto efektem nás potěší keramické obklady a dlažby, sklo a skleněné výplně, plech či lakované fronty nábytku.

Matné a drsné materiály působí naopak plně a robustně, evokují pocit přítomnosti přírody v interiéru, přičemž interiéry zateplují a zaplňují. Do této skupiny materiálů můžeme zařadit dřevo a imitace dřevěných materiálů, kámen a nebo různé druhy omítek.

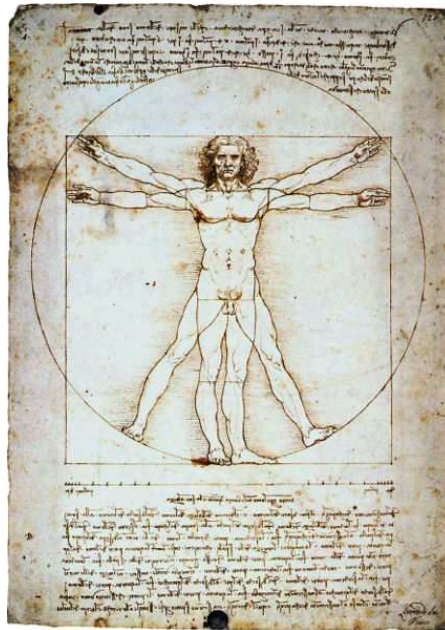
3. Tvary, velikosti a hmota

Při studování středoevropských odborných publikací, které jsou v České republice v distribuci, je patrné, že převažující část interiérů je navrhovaná v moderním, lehce funkcionalistickém stylu. Najdou se ale i interiéry inklinující k různým, spíše národnostně blízkým formám např. francouzské, mexické či jižansko-španělské ladění interiéru.

TIP: Při navrhování nadčasového, jednoduchého interiéru by jsme se měli vyhnout použití módních trendových výstřelků, a to především na základní nebo hůře měnitelné konstrukce, kterými například jsou podlahy. Na druhé straně pro zajímavé doladění volíme módní výrazové prvky, jako například na sedacím kusovém nábytku nebo jednotlivých bytových doplňcích, které můžeme měnit jak se nám zlíbí a máme chuť.

Rozměry a velikosti všech zařizovacích předmětů vychází z Teorie zlatého řezu (nejznámější Proporční kánon Leonarda da Vinci) a řídí se jimi jak výrobci, tak i designéři. V této oblasti platí základní normy používaných rozměrů pro Evropskou

unii. Jako příklad můžeme uvést rozměr ložnice pro dvě osoby, která musí mít minimálně 12,0 m².

Obrázek Zlatého řezu (Michelangelo)

4. Osvětlení versus barvy

Atmosféru a barevnou pohodu v prostoru vždy dotvoří způsob osvětlení interiéru. Navíc se díky světlu zvyšuje funkčnost a využití daného prostoru.

Z pohledu světla je důležitá jeho:

- intenzita
- rovnoměrnost
- barva .

Typy osvětlení dělíme na dvě základní skupiny:

1. hlavní - převážně stropní
2. doplňkové - převážně nástěnné, stojací, stolní a bodové svítidla.

Kvalitní osvětlení interiéru řeší specializovaná firma již ve studii osvětlení interiéru. To samé platí i pro exteriér, a to především u teras nebo zahrad.

Barevné spektrum navrženého interiéru můžeme volbou svítidla zdůraznit, případně potlačit.

TIP: V bytovém interiéru jsou příjemné zdroje světla v odstínech barvy žluté a velice efektní je použití v detailu i osvětlení barevné v červené či modré.

Velice důležité je při použití svítidel zamezit oslnění tzn. nadměrných kontrastů světelného jasů svítidel, odrazem, nebo zrcadlením. Intimní osvětlení se používá především v obytném prostoru, v ložnicové části.

Tvary a použité materiály osvětlení vychází z celkového návrhu interiéru. Vždy je lepší se držet jednoduchých základních tvarů a opakovat je na svítidlech v celém interiéru.

Samostatnou kapitolu tvoří svítidla umělecká, nebo svítidla navrhovaná pro umělecké neboli výtvarné doladění interiéru. Do této skupiny patří například svítidla visací nebo stojací lampy v obytném prostoru.

TIP na závěr: Při navrhování jednotlivých prvků do interiéru, o kterých jsme si dnes povídali je vždy kladen na splnění technických požadavků, funkčnosti a údržby jednotlivých komponent.